

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120283351
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:6120283351.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobcu SetCar sk, a.s., Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zast. JUDr. Tomáš Zboja, advokát, Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/1, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 97,33 €, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 97,33 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: V nadväznosti na § 212 ods. 2, § 216 ods. 2 CSP záväzným predmetom sporu bol nárok na zaplatenie sumy 97,33 € istiny bez príslušenstva. Záväzným predmetom sporu, základom uplatneného nároku bol nárok na náhradu škody na vozidle, konkrétne nájomného za prenájom náhradného vozidla.

2. Aké tvrdenia produkoval žalobca v žalobe: Žalobca v žalobe uviedol, že došlo k škodovej udalosti. Došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo. Náhradné vozidlo si zapožičal u žalobcu. Žalovaný neuznal uplatnenú výšku náhrady škody za náhradné vozidlo v celom rozsahu. Poškodený postúpil pohľadávku na žalobcu. Žalobca je tak aktívne legitimovaný k vymáhaniu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla. Túto skutočnosť oznámil žalovanému. Nárok na náhradu škody opiera o ustanovenie § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V reakcii na odpor žalovanej 27.6.2020 (čl. 80 spisu) uviedol: Ku škodovej udalosti došlo 14.11.2018 v Čadci. Škoda vznikla na vozidle Škoda Superb, evidenčné číslo H.. Škoda bola spôsobená poškodenému V. V. TENA OIL. Škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Superb, evidencné číslo M., ktoré bolo poistené v poisťovni žalovaného. Poistnú udalosť žalovaný eviduje pod číslom 9528486409. V príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou musel poškodený užívať náhradné vozidlo KIA Sportage, evidenčné číslo L., prenajaté od žalobcu na základe nájomnej zmluvy č. 154/601 zo dňa 18.3.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190154 zo dňa 25.3.2019, splatnú 8.4.2019,

na sumu 556,80 € (464 € bez DPH). Žalovaný zaplatil z vyfakturovanej sumy len 366,67 €, teda 79 % (zaplatil 55 € za deň, nezaplatil rozdiel 14,60 € denne). Náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla považuje žalobca za skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodenému, a to v rozsahu nutne účelne vynaložených nákladov v súlade s rozhodnutím NS SR R7/1992. Medzi škodou a dopravnou nehodou porušením povinnosti je príčinná súvislosť. Keby nebolo došlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nebolo by došlo k nehode a poškodený by si nemusel zapožičať náhradné vozidlo. Z ničoho nevyplýva zákonná ani zmluvná povinnosť poškodeného hľadať najlacnejšiu požičovňu, resp. preukázateľne robiť výber medzi požičovňami. V tomto smere žalobca poukázal na cenník žalobcu pre rok 2019, podľa ktorého bola určená cena denného nájomného. Ak žalovaný namieta, mal produkovať tvrdenia a dôkazy. Žalobca je aktívne legitimovaný, na základe platného postúpenia pohľadávky. Žalovaný na základe zmluvy o postúpenej pohľadávke zaplatil časť faktúry za nájom náhradného vozidla. Zároveň postúpil pohľadávku. Tým došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Je preukázané, že v dôsledku dopravnej nehody poškodený nemohol reálne užívať vozidlo od dopravnej nehody až do opravy vozidla.

3. Dôkazy, ktoré predložil žalobca k žalobe a skutkový stav preukázaný týmito dôkazmi: Čl. 10 - záznam o dopravnej nehode. Čl. 10 rub - zákazkový list. Čl. 11 - zmluva o prenájme vozidla, denné nájomné 69,60 €, vrátane DPH, na ktorej je napísané, že náhradné vozidlo je využívané na zabezpečenie chodu spoločnosti, návštevu klientov v rámci SR. Čl. 12 - faktúra za 8 dní 556,80 €. Čl. 12 rub - oznámenie o postúpení pohľadávky. Čl. 13 - zmluva o postúpení pohľadávky. Čl. 13 rub - oznámenie o poistnom plnení, z ktorého vyplýva, že z nájomného na prenájom náhradného vozidla zaplatila žalovaná suma 366,67 €. Čl. 82 spisu - cenník prenájmu náhradných vozidiel pre rok 2019, z ktorého vyplýva, že denná cena prenájmu platila nielen pre poškodeného, v tomto prípade ale pre všetkých partnerov.

4. Aké tvrdenia produkovala žalovaná: V odpore (čl. 69 spisu) uviedla, že v žalobe nie sú splnené podmienky podľa § 132 ods. 1, 2, 3 CSP, nie sú uvedené rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy, pričom súd nemá právo, ani povinnosť, sám zostavovať rozhodujúce skutkové tvrdenia z pripojených dôkazov. Skutočnosť, že v zmluve o prenájme je uvedený aj koniec prenájmu, zakladá pochybnosť o pravdivosti nájomnej zmluvy, keďže pri jej uzavretí nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude vozidlo opravené a dokedy bude nájomný vzťah trvať. Taktiež ide o zmluvu do budúcnosti, pretože zmluva nemohla byť uzavretá 18.3.2019, ale najskôr 25.3.2019, čo zakladá tiež pochybnosť o platnosti nájomného vzťahu. Žalobca v spore nie je aktívne legitimovaný (NS SR sp. zn. 3Cdo 192/2004 Z. z.), a to v nadväznosti na zmluvu o postúpení pohľadávok podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poškodený bol dlžníkom žalobcu. Pohľadávku žalobcovi nikdy nezaplatil, teda žalobcovi nikdy pohľadávka nevznikla. Išlo teda o postúpenie záväzku poškodeného a nie pohľadávky, čo zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalobca nezdôvodnil účelnosť vynaložených nákladov podľa § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení. Rozsah poistenia zodpovednosti za škodu upravuje § 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení - uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví, škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov, ušlý zisk. Nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo zákona o povinnom zmluvnom poistení, ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal, že bol nútený užívať náhradné vozidlo. Žalovaný priznal náhradu za denný nájom vozidla len do výšky 55 € s DPH.

5. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu: Súd v tomto smere vychádzal najmä z rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/78/2020-199 zo dňa 29.10.2020, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/28/2019-170 zo dňa 6.2.2020: Z prvostupňového rozsudku 4C/28/2019 zo dňa 6.2.2020: Nárok je uplatnený podľa špeciálnej právnej normy, ktorá má prednosť pred všeobecnými ustanoveniami, a to podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa § 15 ods. 1 tohto zákona náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať (rovnako aj KS v Žiline č. k. 9Co/300/2018-100 zo dňa 30.5.2019).

a) Aktívna legitimácia žalobcu: Aktívna legitimácia žalobcu k vymáhaniu nároku je daná v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, právo na náhradu škody prešlo v dôsledku postúpenia na žalobcu. Nejde o fiktívnu škodu. Došlo k platnému započítaniu vzájomných pohľadávok, a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky poškodeného a nároku žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného

vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Tým bola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu k vymáhaniu náhrady škody. Právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol.

b) Z uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline 10Co/78/2020 dňa 29.10.2020, bod 23. taktiež súd analogicky poukazuje na argument žalovaného v súlade s týmto záverom odvolacieho súdu, ktorý uviedol, že odvolací súd sa v uvedenej veci nestotožnil so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 z 22.11.2018, na ktoré odkazoval žalovaný. Ide o ojedinelé rozhodnutie, a preto ho nie je možné považovať za ustálenú prax najvyšších súdnych autorít (článok 2, odsek 2 základných princípov CSP).

c) V nadväznosti na závery rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/300/2018-100 zo dňa 30.5.2019 súd ustálil, že výška nákladov za použité náhradné vozidlo aj v tomto prípade bola žalobcom vyúčtovaná ako výška primeraná. Žalovaná z náhradného nájomného 556,80 € zaplatila 366,67 € a predmet sporu 97,33 € nezaplatila (zaplatila 55 € denne, nezaplatila 14,60 € denne). Pri aplikácii logického výkladu tvrdenie žalovanej túto logiku postrádajú, pretože ak žalovaná zaplatila časť nároku na náhradu škody a pri tejto časti nároku považovala postúpenie pohľadávky za platné, potom je nelogické, že vo zvyšnej časti postúpenie pohľadávky za platné nepovažovala. Rovnako aj pri argumentácii, že nedošlo k vzniku škody zaplatením, nedošlo k platnému postúpeniu, platnému započítaniu. Za tejto situácie sú potom tvrdenia žalovanej rozporuplné, nepreukázané. Žalovaná netvrdila, nepreukázala, prečo v zaplatenej časti škody považovala uvedené právne úkony za platné a totožné právne úkony v nezaplatenej časti prečo považovala za neplatné. Preto v tejto časti obrana žalovanej bola vyhodnotená ako nekonkrétne, právne irelevantná, nepreukázaná. V tejto časti nepreukázala žalovaná svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť.

d) Žalobca preukázal, že poškodený preukázal, že bol nútený užívať náhradné vozidlo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou musel poškodený užívať náhradné vozidlo prenajaté od žalobcu na základe nájomnej zmluvy č. 154/601 zo dňa 18.3.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190154 zo dňa 25.3.2019, splatnú 8.4.2019 na sumu 556,80 € (464 € bez DPH). Žalovaný zaplatil z vyfakturovanej sumy len 366,67 €, teda 79 % (55 € za deň a nezaplatil 14,60 € denne). Náklady na prenájom náhradného vozidla považuje žalobca za primeranú skutočnú škodu, ktorá poškodenému vznikla v rozsahu nutne účelne vynaložených nákladov. Medzi škodou a dopravnou nehodou je príčinná súvislosť. Žalobca aj iným poškodeným poskytuje nájom za rovnakých podmienok, a nie je povinnosťou poškodeného hľadať najlacnejšiu požičovňu. Taká povinnosť mu zo zákona nevplyva. Poskytnutý nájom bol v súlade s cenníkom žalobcu pre sporné časové obdobie rok 2019.

e) V danom prípade, ak žaloba nespĺňa všetky podmienky podľa § 132 ods. 1, 2, 3 CSP, teda neobsahuje všetky rozhodujúce skutkové tvrdenia. V takom prípade je podľa praxe odvolacieho súdu potrebné postupovať tak, že pokiaľ z rozsudového návrhu je zrejmé, čoho sa žalobca domáha a z rozhodujúcich skutkových tvrdení je zrejmé, na základe akého dôvodu sa domáha, potom je potrebné vo veci rozhodnúť. V ostatnom by išlo o neunesenie dôkazného bremena. V tomto konkrétnom prípade bolo zrejmé, že žalobca žiada zaplatiť 97,33 € istiny bez príslušenstva a dôvodom platby bola náhrada škody za nájom náhradného vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení. O tomto spore a nároku bolo možné rozhodnúť.

f) Uznanie nároku (§ 407 ods. 3 Obchodného zákonníka): Vzťah medzi žalobcom a žalovanou v čase platby nároku je už vzťahom medzi dvoma podnikateľmi, pri podnikateľskej činnosti. Pri aplikácii ustanovenia § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka potom žalovaná zaplatením časti dlhu uznala aj zvyšnú časť dlhu, ktorá tvorí predmet tohto sporu. Neprodukovala žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť právne relevantný nesúhlas k nezaplatenej časti dlhu (prečo v nezaplatenej časti považovala právne úkony za neplatné a v zaplatenej časti za platné - body 5. a), b), c), d) odôvodnenia tohto rozsudku).

g) Z uvedených dôvodov v dôsledku uznania dlhu podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka sa dôkazné bremeno presunulo na žalovanú. Dôkazné bremeno neunesla. Súd ju zaviazal k zaplateniu doplatku nároku na náhradu škody vo výške 97,33 € v celom rozsahu - 100 % podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení titulom škody, ktorá vznikla poškodenému prenájomom náhradného vozidla za poškodené vozidlo.

6. Trovy konania: O trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní. Žalobca bol v konaní úspešnou stranou konania v rozsahu 100 %. V rozsahu 100 % súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Výrok oprel o § 255 ods. 1 CSP. O náhrade trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Čadca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.